

ส.ค.ส. ๒๕๔๒

จงเปิดใจให้กว้างยอมรับทุกความสงสัย

แต่ละคนที่เกิดมาและมีโอกาสอยู่ร่วมกันกับเพื่อนร่วมโลก ถ้าเปิดใจกว้าง
เข้าหากันอย่างมีสติจาก ยากดัดมีจน ย่อมเข้าถึงความสุขได้เองอย่างเป็น
ธรรมชาติ บังระหว่างผู้ใหญ่นักเด็ก หากผู้ใหญ่เปิดใจได้ก่อนและเปิดใจกว้าง
กว่า ย่อมสามารถให้อีกด้านหนึ่งว่าบอกว่า ช่วยกันเด็กเติมโตขึ้นด้วยคุณ
ธรรม อีกทั้งช่วยกันให้ผู้ใหญ่เองเกิดมีจิตใจที่มีความสุข

"ผู้รู้จริงย่อมมีใจกว้าง" ไม่ว่ามีภูมิปัญญาใด ๆ ย่อมไม่มีผลทำลาย
ผู้อื่น หากคนเราเข้าใจว่า ความหมายของ "ผู้รู้จริง" ในที่นี้คือ "ทรรฐ์
ธรรม" และเข้าใจว่า "ทรรฐ์ธรรม" กับ "ทรรฐ์โลก" เป็นคนละเรื่องกัน" จึงเข้าใจว่า
ไม่เกี่ยวข้องกันด้วย

ย่อมอ่านความจริงได้ว่า คือความคิดคนนั้นแก่ตัว ซึ่งคิดจากราก
ฐานแบบ "ตัวใจกรต้วมัน" เมื่อเกิดมีขึ้นมาจากทวารโลภ จึงมักมีแนวโน้ม
ที่ "ใจโลภเข้ากัด" เพื่อมุ่งไปหาธรรมะตามความเชื่อของตนจากที่วัด แทน
ที่ค้นหาคำความจริงจากรากฐานตนเอง จึงมีใจทาสถูกคนในวัดหลอก
ได้ง่าย แม้ผู้ที่อื่นย่อมถูกคนอื่นหลอกได้เช่นกัน

"ธรรมกับโลกหาใช่คนละเรื่องกันไม่" หากเป็นเพียงคนละด้านหนึ่ง
ฐานธรรมจึงได้เปรียบกว่า ดังความจริงที่ว่า "เมื่อมีสิ่งหนึ่ง จะมีสิ่งหนึ่ง" ดังนั้นเมื่อ
มีโลกย่อมมีธรรมะ" การเรียนรู้โลกให้เห็นความจริง จึงช่วยให้มีใจทาส
ธรรมะ ลึกซึ้งยิ่งขึ้นอย่างเห็นธรรมชาติ

โลกที่เห็นตรัสสอนธรรมะหว่า: เริ่มต้นจาก "โลกมนุษย์" ก่อนอื่น โดยเหตุ
ที่มนุษย์มีความหลากหลายเป็นพื้นฐาน การเรียนรู้ความหลากหลายของ
มนุษย์จากการทำงานสัมพันธ์กันจึงช่วยให้มีใจทาสรู้ธรรมะ แม้เป็นการทำงาน
ร่วมกันด้วย ย่อมได้สัมผัสกับธรรมะสอน แม้ทำงานเกี่ยวกับต้นไม้อยู่กับ
คนทั่วไปไปมาปรวจากพรรคพวก แม้ชาติภาษา ย่อมได้ตรัสรู้สอนธรรมะ
จากมุมกว้างมากขึ้น

การทำงานจากรากฐานที่พึ่งตนเองอยู่กับเหตุได้อย่างนั้น คงจะได้เรียน
รับกมลตรมภูมิปัญญาได้ไม่ขัดติด ย่อมทำให้จิตใจทาสรู้ธรรมะ ช่วย
ให้มีจิตใจลึกซึ้งยิ่งขึ้น ดังนั้นการแสวงหาธรรมะนั้นเมื่อเกิดแห่ง
จิตใจช่วยให้บังเกิดความสุข จึงอยู่ห่างจากรากฐานตนเองโดยแท้ "บุคคล
ผู้มีใจกว้างจริงย่อมมีความรักและจริงใจกับทุกคนเป็นธรรมชาติ"

ขอให้ทุกคนจงประสพโชคชัย สุขสันต์ทั่วหน้าด้วย.